

Erasmus + ösztöndíjjal voltam Lengyelországban két hónapig. Ez idő alatt betekintést kaptam pasztorális területekbe nagyon változatos programokon keresztül.

Gyakorlatom elején a „*Bárka közösség*” egy házánál laktam, ahol börtönből kiszabadult, munkanélkülivé, vagy hontalanná vált emberekkel foglalkozik egy atya, otthont adva nekik a közösségben. Az ő munkájába kapcsolódtam bele az ottani közösségben és a börtönökben ilyen területekben önkénteskedő fiatalokkal. Az evangélium üzenetének átadására új lehetőségeket láttam itt.

Kietrz-ben voltam hosszabb ideig a Ferences Mária Misszionárius Nővéreknél. Az ottani közösségükben fogyatékkal élő lányokkal foglalkoznak, így a *színházterápiába* és a *foglalkozásterápiába* kapcsolódtam bele. Sok új tapasztalattal gazdagított ez az időszak. A szerzetes nővérek életébe szabadon bekapcsolódhattam: fantasztikus volt életre váltva tapasztalni azt, amit a Sapientia tanuló! Mély nyomot hagyott bennem alázatuk, önzetlen szeretetük, Isten iránti szeretetük és igényességük. Barátságok kötődtek a nővérekkel és több lengyel testvérrel is.

Két lengyel, ferences *ifjúsági fesztiválon* vettem részt magyar ismerősökkel, barátokkal, a nővérekkel és kietrz – i fogyatékkal élő lányokkal. Erdemes egy ilyen programon részt venni, mert azon túl, hogy ötleteket lehet szerezni egyhetes fiataloknak szóló program szervezéséhez (pl.: napi terv felosztásában, egésznapos szentségimádás programba illesztésében, szentségi életre motiválásban), a fesztiválok értékes hitvédelmi tanúságtételeknek és előadásoknak adtak helyet. A magyar résztvevőkkel mi is vittünk egy kis ízelítőt kultúránkból mind a Szent Anna – hegyi, mind a niepokalanowi fesztiválra.

Częstochowaba *zarándokcsoporttal* jutottam el. Korábbi évekből egyedül a magyar ferences zarándoklatról volt tapasztalatom, így számomra egészen új volt a lengyel zarándoklat légkörét megtapasztalni. Krakóban szalézi *napközi táborban* töltöttem néhány napot fiatalokkal.

Mindegyik területen találkoztam olyan ötletekkel, amit Magyarországon is beépíthető a pasztorációs munkába. A gyakorlat programjai mellett természetesen volt idő kulturális programra és testi – lelki töltökezésre is!

Egy hónappal a visszaérkezésem után már két oldal telt meg azokkal a dolgokkal, ajándékokkal, melyekkel az út során gazdagodhattam (!). Rengeteg új, hitünket érintő témával találkoztam kinn; elkezdhettem magabiztosabbá és igényesebbé válni; és Istennek hála, lelki ajándékokkal is elárasztva térhettem vissza Magyarországra – ezek közül egy nagy ajándék, hogy elkezdhettem bízni Benne! (Ez itthon a tennivalóim közepette nem igazán sikerült, ezért is öröm számomra, hogy kaptam lehetőséget és kegyelmet hozzá).

A Lengyelországban töltött idő másképp, de sokkal jobban alakult, mint ahogyan én terveztem. Hálás vagyok Istennek, Szűzanyánknak és égi pártfogóimnak mindazért, amiket kaphattam!

„Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm,
zöldellő legelőkön adott nekem helyet,
csöndes vizekhez vezetett engem. Felüdítette lelkemet,
és az igazság ösvényein vezetett az ő nevéért.”

/Zsolt 23, 1-3/

Rajkai Zsófia